

KURJER LITIEWSKI

W WILNIE DNIA 19. SIERPNIĄ V. S. ROKU 1805.1

ROSSYA.

S. Petersburg V. S. 8 Sierpnia. Za przełożeniem wojennego Gubernatora Kamieniec Podolskiego Essena 1, iż odkryte zostały wielorakie przestępstwa na Mohilowskiej kwarantannie pogranicznej, szkodliwe dochodom skarbowym, groźne bezpieczeństwu powszechnemu: oddaleni są od służby, i odesłani do sądu dla ukarania przykładnego: Inspektor Kwarantany Aktualny stanu Konsyl. Karpow, towarzysz jego Timofiejew, Doktor Beer, lekarz Guert, Kommissarze, Galicz, Smolian, Hołownia; Inspektorem wyznaczony Baron de Witte. GL. Barszczow zasiadać będzie w Senacie. Kapłan Dmitriew podczas choroby panującej między ludem w powiecie Gdowskim, nie oszczędzając własnego zdrowia, ludzkością powodowany iedynie, dawał chorym wszelką pomoc, jaką tylko mógł dawać. W nadgrode JJ M. darował iemu znak dystynkcji ukazem r. 1797 postanowiony dla świeckiego duchowieństwa. W Tulskiej Gubernii i Dyecezyi r. 1804 narodziło się dziecię męzkiey płci 21832. żeńskiey 17567, ogółem 39399, umarło ludzi 16921. przewyżka narodzonych 22478. zaślubionych par było 8784. między umarłemi liczone osób 122, które miały lat od 90 do 99.

PRUSSY.

Gdańsk 30 lipca. Od czasu dawnego zaczęto naprawiać twierdzę Weichselmunde; robota idzie z pośpiechem; kilka t. ludu niedawno ieszcze sprowadzono dla dokończenia oney.

Król w Paryżu za wielką sumę kupił zbior starożytnych naczyń Etruskich, 333 sztuk rzadkich liczący, który dawniey był własny Sekretarza departamentu inter. zagr. Hennin. Zdaniem Antiquariuszów, pięknieysze widzieć trudno. Monarcha wszystkie poświęcił ku ozdobie gabinetu kunsztów i starożytności w Berlinie,

Wszelka żywność dotąd iest niezmiernie droga w Saxonii, droższa w Lusacyi; tu miara pszenicy płaci się po 17 talarów, żyta po 16, ięczmienia po 14, owsa po 10. wielka liczba ubogich ludzi żyje chlebem z otrębiów zrobionym, przydając do nich rośliny rozmaite; otrębiów miara kosztuje 4 talary.

AUSTRYA.

Wiedeń 14 Sierpnia. Warmii swoiey Franciszek 2 uczynił odmiany wielorakie, których sprawcą iest G. Mack. Każdy regiment pieszy odtąd składać się będzie z 4 batalionów muszkiet. i grenadyerów; cały zawiera głów 3480. musztra iest od dawney krótsza i łatwieysza; o odmianie w mundurach i strzyżeniu włosów iużesmy doniesli; do ostatney nowości zachęcając woysko przykładem Arcy X. Karol, sam sobie włosy naprzód uciąć kazał.

Prezydent naszey stolicy. podał Cesarzowi imiona tych obywatelów, którzy r. 1796 i 1797 złożywszy do skarbu pożyczkę wojenną, nie tylko procentu nie odbierali, ale też nawet odstąpili swoich kapitałów na potrzebę publiczną. Tych imion listę Monarcha z uwielbieniem i powchąłą gorliwości patryotycznej ogłosić kazał.

Podobnym sposobem podano do wiadomości powszechney imiona wielu obywatelów Austryackich, którzy podczas ter. niedostatku naywięcej czynili na poratowanie ubogich. Im większa była potrzeba, tém bardziej wysilała się cnota słodząc los przykry zgłodniałego społeczeństwa ofiarą znaczney własności. Tak np. Baron Walstaedten dawał wielkie summy bez procentu na zakupienie żywności rolnikom, którzy nawet kapitału wracać nie mają, lecz tylko wypłacić się robocizną w czasie lepszym, ceniąc dzień każdy półową wyżej nad zwyczaj powszechny w kraiu. Opat w Gottweik nie tylko rozdał zboże poddanym iakie miał u siebie, lecz ieszcze więcej one-

go sprowadził z zagranicy, i przedawał ceną od targowey niższą z własnym uszczerbkiem. Graf Aversperg równe dobrodzieystwo rolnikom dóbr swoich wyświadczył. Szlachetne przykłady dzielniey do naśladowania pociągają zwykły niż zachęcania i rady; wyznajemy z pościechą, że przykład wyliczonych obywatelów znalazł naśladowców bardzo wielu.

Nie ustaje pogłoska, że Cesarz obojętność zbroyną utrzymywać postanowił, do czego przygotowania widzimy w całej Monarchii. Niektórzy iednak obróty nadzwyczajne woysk Austryackich przypisują zasługom, i ieszcze następującym odmianom po wszystkich prawie regimentach, które wyciągają koniecznie ruszenia onych powszechnego, gdy bataliony iednego do drugich przyłączone być muszą.

G. Strauch zasiadający w nadworney radzie wojenney, wyjechał do Inspruck otrzymawszy komendę w całym Tyrolu. Arcy X. Karol i G. Mack dusza i sprężyna odmian wszelkich, u nas bawią.

TURCYA.

Belgrad 2 Sierpnia. Miasto nasze dziś iest w naysmutniejszym stanie. Basza więzień Kersylianów polityczny, dotąd z niejakim względem traktowany przynajmniej na pozor, 28 lipca scisle został zamknięty, i strzeżony bardzo pilnie; podobny los potkał nazajutrz wielu innych urzędników, z których kilku kimmi zbili rokoshanie. Ci wszystkich głośno nazywają zdraycami; nie żeby odkryć mieli, iak prawią, tajemną korespondencyą z obcym nieprzyjacielem, gdyż na to żaden odważyć się nie mógł wśród oczewistego niebezpieczeństwa; lecz podobno bardziej dla tego, iż Basza nie wypłacił lanczarom żołdu pretendowanego; summa przynosi kies 300, którey nieszczęśliwy zebrać nie mógł, imie tylko nosząc rządzącego miasta naszego i Serwii, dochodów zaś żadnych u siebie nie mając z prowincyi, która Czernego naczelnikiem uznaje, i temu składa podatek. Zawczora więzień zamordowania był blizkim, gdy nagle postrzeżono niedostatek żywności w mieście. Rzecz dziwna prawdziwie, iż wśród srogiego zamieszania od lat kilku, ieszcześmy nie pomarli z głodu. Dziś ledwie iest z piekarzów, którzy dają chleb czarny w małej ilości; mięsiwa iest nieco więcej, ponieważ na każdego człowieka daje się codziennie łotów 10.

Gotowizny żadney nie widać w mieście; rynki, ulice napełniają się sprzedającami drogie kamienie bardzo tanio, i naydroższe sprzęty, ażeby potem żywność kupować mogli: Gdziekolwiek w domach ukazuje się kuchenny ogień, tam zbiegają się natychmiast gromady zgłodniałych, wpadają gwałtem, zabierają wszystko co znajdą, obiecując nadgrode w szczęśliwszych czasach; słowem Belgrad chociaż nie obleżony przez nieprzyjaciela, prawdziwie miastem dziś obleżonem nazwać się powinien. W pismach u Baszy więźnia zabranych wyczytać mieli Kersylianie, iż porozumiawszy się z wyznaczonym następcą swoim, utrzymywał tajemnie żołnierza niemało, i żołd wypłacał, przeciw umowie podpisaney z naczelnikiem starych lanczarów, Kusanzi Ali. Ten następca iest opuszczony tak dalece od ludu swego, iż z trudnością zebrać może z t. zbroynych; zatem straszny nie lędzie ani Serwianom, ani załodze Belgradu.

Turcy w Semendria mieszkający niedawno zatrzymawszy statek żywnością dla Serwianów ładowny, zabili na nim człowieka, ranili drugiego. Czerni o tém uwiadomiony, ostrzegł iż Muzułmani łamią pokóy stwierdzony przysięgą, i napadłszy na lud miejski uprawiający rolę, kilku trupem położył. Nastąpiło zatem scisle miasta opasanie. Obleżeni ze łzami o przebaczenie wołają; lecz Serwianie im zapowiedzieli, że wkrótce wszystkich w pień wytną; tymczasem zniszczone urodzaje, spalone siano, zabrane bydło; co nie tylko

Semendryi, aleteż Belgradowi zagraża blizkim upadkiem; gdyż z oney okolicy mieliśmy dotąd naywięcej żywności. Czerni jest dziś prawdziwie nieubłaganym Turków nieprzyjacielem.

Constantinopol 23 lipca. Porta smutne wiadomości odbiera z Egiptu, niknie nadzieia utrzymania władzy Sałtańskiej w tym kraju. Naczelnik Albańczyków Seid Ali namówił Beja Elfy, ażeby się zbliżył do Cairu, i przyoił rządy naywyższe; na wszystko chętnie pozwolono, w nadziei przywrócenia Mammeluków do stanu dawnego; wprzód jednak Elfy porozumieć się musiał z innemi Bejami, ażeby przez dumę, nieufność, domową niezgodę, nie zniszczyli dzieła i daru Albańczyków. O wszystkich odmianach donieść rozkazał Porcie, zaręczając, iż porządek przywrócić, spokojność utrzymać potrafi. Gdy zaś odpowiedź Dywanu niewiadoma, prosił o pośrednictwo Agentów Europejskich Mocarstw do Selima 3.

H I S Z P A N I A.

Madrid 26 lipca. X. Pokoju rostopném urządzeniem w czasie pokoju, czynném podczas trudney wojny, zasłużył na powszechną zaletę u narodu całego. Podobac się wszystkim niepodobno. Znalazł się człowiek złośliwy, nieukontentowany, czyliteż krytyk ostry, któremu niemiłe są czynności pierwszego Ministra Monarchii, i naywyższego wodza wojsk morskich i lądowych; napisał i ogłosił paszkwil przeciw niemu. Mocen był X. ukarać przestępcę praw krajowych; mógł pokryć milczeniem winę; lecz szlachetne dusze nie tak czynią. Generalissimus zawoławszy do siebie nieszczęsnego potwarcę: rozpacz, rzecze, pióro ci w rękę podała; przestań szukać sławy nikczemney na niebezpiecznych drogach; bądź raczey wiernym sługą Królowi, synem oyczyźnie pożytecznym. Do tak słodkiej nauki przydał X. dar urzędu znakomitego i zyskownego człowiekowi, którego głód podobno przywiódł do pisanja paszkwilów, wtey nadziei, że podobnemi dziełami pasąc publiczną ciekawość, iakąkolwiek przecie zapłatę dostanie.

Lord Nelson niespodziewanie powrócił z daremney żeglugi Indyjskiej, i pokazawszy się nagle blizko przygórka S. Wincentego, sam doniósł o swojej obecności na morzach Europejskich Gubernatorowi miasta Cadix, Solano, przesyłając do niego listy prywatne do wielu Hiszpanów pisane z Ameryki połudn. które znalazł na okręcie płynącym z Limy, przez eskadrę Angielską zabranym. Zgadnąć trudno, co przedsięwzmie ten czynny Admirał, któremu nieprzyjaciele nie odmawiamy przymiotu, iaki Cezar Julius pierwszym i naypotrzebniejszym byc rozumiał dla doskonałych wodzów, pośpiechu.

Eskadry uzbroione w Ferrolu, wkrótce mają wynisć na morze, iesli temu nie przeszkodzi obecność przewyzszajacey potęgi Anglików. Na czele Hiszpańskiej znajduie się Admirał Grandellana, Francuzkiej wodzem jest Gourdon. Spodziewać się trzeba, iż obydwu na czas przeznaczony będą gotowemi wynisć pod żagle, ażeby w przedsięwziętych od rządu wyprawach nie sprawili opóźnienia i przeszkody, iak uczynił Salcedo w Carthagenie; gdy do floty Tulońskiej przyłączyć się nie mógł.

Upały straszne panują w całej Hiszpanii; lękaia się mieszkańcy odnowienia żółtey gorączki; boiaźń próżna podobno; dotychczas nic o niey nie słyszemy z Cadix, Alicante, Carthageny. W Maladze jest kilkunastu chorych; ale ich niemoc żadnego podobieństwa nie ma do żółtey.

B R Y T A N N I A W.

Londyn 9 Sierpnia. Po długiey niepewności i oczekiwaniu pełném troskliwości, odbieramy nakoniec pewną wiadomość o czynnościach ter. i obrótach nayszczęśliwszego z obrońców narodu, naystraszniejszego z Admirałów naszych dla nieprzyjaciół. Mówiemy o Lordzie Nelson. Nie doniósł sam ieszcze Admiralicji, co dokazał w Indyi zachod. lecz zkądinąd wiadomo, że czynnym byc nie mógł; iesze tylko nieczynnością nazwać mogą Anglicy z rządu nieukontentowani, ocalenie bogatych osad, i flott kupieckich, które handel nasz zasilają.

Wyznają albowiem Hiszpani w niewolę zabrani przez Caldera pod Ferrol, iż niewątpliwie Villeneuve

i Gravina rozkaz' mieli uderzyć na Jamaikę i wszystkie wyspy cukrowe. Dopomagać miały w przedsięwzięciu wielkiem eskadry, Carthageńska i Rochefortska. Szczęśliwy przypadek dla nas zdarzył, że Salcedo przez opieszalność, o którą Hiszpanów obwiniać zwykliśmy, nie chciał czyliteż nie mógł łączyć się z flotą Tulońską. Mississy, który na iey przybycie miał czekać w Indyi zachod. opuścił świat nowy, pośpieszając unieść w całości bogatą zdobycz nam wydartą; za co podobno w oyczyźnie ukarany jest przez oddalenie od kommandy powierzoney drugiemu. Gdyby układ Napoleona ściśle był wykonany, Villeneuve i Mississy, Gravina i Salcedo z 30 okrętami lin. podbić mieli wszystkie wyspy; w tym przypadku iedynie, iesliby W. Brytannia żadnych, lub małe posiłki przysłała w te strony. Za przybyciem zaś przewyzszajacey potęgi naszej, wodzowie zprzymierzeni natychmiast powracać do Europy, i lądować mieli w Irlandyi. Stało się, iakęśmy wyżej namienili, że z eskadry nie złączyły się z niemi; z pozostałe Villeneuve i Gravina sądzili słabemi do mierzenia się z Nelsonem wspartym przez Admirałów Dacres i Cochrane. Przeto nie zaczynać nie śmiejąc w Indyi zachod. drugą przynajmniej część Napoleonowych rozkazów uskutecznić postanowili. Ale trzeba im było koniecznie nadgrodzić przypadkowe odłączenie się eskadr Carthageńskiej i Rochefortskiej; miejsce ich nayprzyzwoiciey zastąpić mogła Ferrolska; tam więc bieg skierowali. Tu ich czekał, spotkał, zwyciężył Calder.

Po przegranej dokąd poszli, któz zgadnie? mogli zawinąć do Vigo nayblizszego z Hiszpańskich portów; lecz widzą, że tam stanowisko niebezpieczne; i łatwo przypomnia sobie: że w tém miejscu r. 1702 Admirał Rooek zwyciężył, zabrał, lub spalił liczną flotę Hiszpańsko Francuzką, chociaż iey hetmanil sławny Chateau Renaud; port mało warowny nie mógł być utwierdzonym na przedce. Niemniej doskonałym i odważnym jest Nelson, iak ów zwycięzca. Gdyby więc wodzowie zprzymierzeni do Vigo zawineli, tu zamiast schronienia znaleźliby podobno zgubę nieuchronną.

Cokolwiek nastąpi, Nelson 17 lipca przybywszy pod Cadix, i znalazłszy port przez Collingwooda zamknięty z 5 okrętami, Bickerton albowiem ieszcze nie powrócił z morza śródziem. udał się do Gibraltaru. Gdzie stanowszy d. 19, zmartwił się niewypowiedzianie, gdy usłyszał, iż nieprzyjacielska flotta z Ameryki powracając, nie przeszła cieśniny. Poznał omyłkę swoją, opuścił twierdzę, pośpieszył natychmiast do Tetuan, wziół wodę świeżą, kupił żywność potrzebną, d. 26 wtył powrócił, d. 28 był znowu pod przygórkiem S. Wincentego. Tak wielki pośpiech, prawdziwie dziwny jest samym nawet Anglikom. Z tego miejsca, czyliteż z innego przysłał do Admiralicji drugi statek pocztarski, po którego przybyciu rozeszła się u nas pogłoska, że Villeneuve i Gravina do Lisbony zawineli. Jesli tak jest, uszedł wprawdzie niebezpieczeństwa nieprzyjaciela; narodowi naszemu Regent Portugalski X. Brezylji podał sprawiedliwą przyczynę do narzekania, że obojętność zlamana została.

Pewnie wiemy, że Francuzi i Hiszpani w Lisbonie nie byli 30 lipca; lecz mogli późniey zawinąć. Flotta kupiecka z Porto wysłana do Anglii, zapewne postrzegłszy niebezpieczeństwo, powróciła śpiesznie na stanowisko opuszczone. Rozumieją niektórzy, że nie Villeneuve i Gravina tey trwogi kupców nabawili, ale podobno Lallemand wysłany z Rochefort. Inni twierdzą, że ten wódz złączywszy się z drugimi, popłynął ku Irlandzkim brzegom, zkąd wkrótce okrążając Szkocję, wszyscy przyjdą łączyć się z Batawami w Texel, razem z niemi płynąć do Dunquerque i Boulogne; a Russela i Keitha ziewoliwszy do opuszczenia cieśniny Calais, ułatwiać lądowanie tak dawno zapowiedziane. To iednak pewna, iż nasi żeglarze blizko przygórka Finisterre widzieli z daleka flotę, iaką niewiadomo. Takie i tym podobne powieści zbierać zwykliśmy, nie przeto żebyśmy im wierzyli, ale częstokroć żebyśmy nie powiedzieli pytającym się, iż nic nie wiemy.

Słowem nie mamy dotąd nic pewnego o obrótach Admirałów Villeneuve i Graviny. Stirling donosi, że do 1 Sierpnia do Rochefort nie weszli; to samo Calder twierdzi o Corogne i Ferrolu. Jest powieść, że płyną do Cadix; tak czyniąc spotkać się musieli koniecznie z Lordem Nelson. Rozprawa będzie niebezpieczna i straszna. Wódz Angielski nie przyprowadził z Indyi zachod. nad 10 okrętów lin. słyhać że 3 wziół od Collingwooda. Nieprzyjaciele 22 mają. Ufamy iednak szczęściu,

które dotąd nigdy Nelsona nie odstąpiło. Jeden z pocztarskich statków płynąc z Lisbony, 3 sierpnia widział pod 44. stop. szer. 10 dług wiele beczek, masztów, lin, ułomków okrętowych, trupów, rozmaitych sprzętów, iak po morskich potyczkach być zwykło na boiowisku pływających. Jesli dobrze widział Kapitan, Nelson wyszedłszy 28 lipca z pod przygórka S. Wincen-tego mógł doścignąć nieprzyjaciół, i zwyciężyć; o czém wkrótce wiadomość od niego rząd odbierze.

Calder, iak słyhać, prosił o dymissyą dla przyczyn niewiadomych. Opozycya która tak ieszcze niedawno wieńczyła zwyciężcę, dziś narzeka, iż zawiodł nadzieię narodu; obiecuiąc po rozprawie pierwszej, dać prędko bitwę drugą, i nowe odnieść zwycięztwo, czego iednakże nie przywiódł do skutku.

Powiadaią, iż G. Baird z wojskiem, które z Cork do Falmouth przeprowadzamy, nie iuż popłynie do Indyi wschod. lub zachod. ale do Gibraltarskiej cieśniny i morza śródziem. Admirał Cornwallis dla bezpieczeństwa przeprowadzać ma statki przewozowe do pewney odległości od naszych i nieprzyjacielskich brzegów.

Zamiana ieńców woiennych z Hiszpańską koroną dawniey umówiona, skutek wzięła; 1400 nieprzyjaciół odesłaliśmy do Passage portu. Z Francyą trudniejszy dzieło; Napoleon przystąpić nie chce do zamiany. dopóki Brytannia nie przyzna za prawdziwych ieńców, wszystkich naprzód żołnierzy Hannowerskich: naostatek i tych Anglików, którzy podczas trwającego pokoju bawiac we Francyi, wraz po ogłoszoney wojnie poymani zostali. Rząd nasz obrał raczey zostawić ziomków cierpiących, niżeli przyzwoleniem swoim upoważnić bezprawie. Mogą ieszcze zdarzyć się przypadki na woynach nie nayradsze. które skłonią Francuzów do myśli zgodney z przyjętym obyczaiem u narodów oświeconych i sprawiedliwością.

Ponieważ Irlandya, według odgłosu powszechnego, jest głównym celem wyprawy nieprzyjacielskiej, Ministrowie kazali wytknąć oboz w Hrabstwie Kildare, i do niego zgromadzić woyska 20 t. Ztąd żołnierz uważać będzie obróty Francuzów; ztąd może łatwiey poskramić zamysły burzliwe Irlandczyków.

Admirał Cornwallis d- 3 krążył pod Ouessant wyspą; nic nie donosi nowego. Gantheaume w Bresteńskim porcie ćwiczy żołnierza sposobiąc się, według wszelkiego podobieństwa, do blizkiej żeglugi; flotę coraz bardziej pomnaża; tey prawdziwa dziś potęga naszym nie dobrze wiadoma.

Amerykańscy żeglarze pogłoskę rozniesli, że na wyspie Cuba Murzyni niewolnicy bunt podniosłszy, wiele domów i plantacyi Hiszpańskich w perzynę obrócili. Ludzie rozsądni pragną, ażeby Europeyzykowie położyli koniec takim rozruchom; lękaią się Anglicy, ażeby z nieszczęśliwey kolei podobna klęska nie spadła kiedy na ich własne osady.

Admiralicya nie dosć maiać, że uzbroiła wiele koronnych okrętów ku blizkiej potrzebie, zaleciła wszystkim statkom kompanii wschod. Indyjskiej, ażeby gotowe stały w portach; iuż albowiem nikt z Anglikow dziś nie wąpi, słyshąc albo widząc, iakie przygotowania czynią Francuzi, że lądowanie w tym ieszcze mieś. przyidzie do skutku. U Batawów głośno mówią, że z Boulogne flotylla wynidzie, iak tylko większe flotty z Texel i Brestu pokażą się na morzu. Była pogłoska, że Francuzi do nas przysłali statek pod białą flagą, raz ieszcze ostatni wzywając do ugody; lecz ta powieść tylu innym iest podobna. Trafnieysza myśl iest, że Napoleon chce z nami koniecznie mieć walną rozprawę; ta iesli padnie dla niego pomyslnie, spodziewa się zatamować źródło innych wojen; iesli nie wylądnie, lądowąż zacznie, o którey dawno rozmyślał, iak niektórzy rozumieją.

Lord Nugent Gubernator Iamaiki smutną wiadomość przysłał, że gorączka żółta nie tylko na wyspach naszych iest powszechną, ależ przeniosła się do kupieckich okrętów. Prosi więc i zaklina Ministrow, ażeby scisłą kwarentannę wszystkim nakazali dla własnego bezpieczeństwa.

Kapitan Morris, który skałę warowną Diamant w Maiu poddał Adm. Villeneuve, powrócił do oyczyzny. Chociaz ten rycerz dopełnił powinność swoją, i bronil się do upadłej; stanąć iednak musiał przed sądem wojskowym, stosując się do praw Angielskich, które kazały, ażeby tracący okręt lub stanowisko iemu powierzone, usprawiedliwił swój postępek przed obliczem oyczyzny.

Woiennym okrętom i korsarzom Admiralicya kazała,

zabierać i do portów Angielskich sprowadzać Amerykańskie statki, na których znaydą produkta od Amerykańskich różne. Pokazało albowiem doświadczenie wielorakie, iż Republikanci zabierać wszystko zwykli na wyspie Francuzkiej, w Martinice, Guadalupie, i do portów Francuzkich sprowadzać.

Kupcy nasi, którzy handluia w portach Stanów ziednoczonych, przełożyli niedawno rządowi, że niezmierną szkodę ponoszą od korsarzów Francuzkich i Hiszpańskich, którzy w tey stronie statki nam zabrane, prędko i łatwo sprowadzić mogą do portów oboiętnych. Rząd posłał zalecenie Admir. Mitchell kommanderuiącemu w Terra Nova, ażeby Angielskim żeglarzom dał pomoc i ochronę.

Zabrane przez Caldera Hiszpanom okręta, gdyby nawet zepsutemi w bitwie nie były, z trudnością iednak mogły się użyć do potrzeby; ieden z nich budowany przed 58 laty, drugi przed 36.

Straciliśmy flotę pod Antigoa zabraną przez Adm. Villeneuve; upor kupców był klęski przyczyną. Gubernator słyshąc o nieprzyjacielu, chciał wszystkie statki zatrzymać w porcie; lecz właściciele wołali o prędką żeglugę, dowodząc że przewłoka wielką im szkodę przyniesie. Większą przyniosł pośpiech niewczesny. Gubernator zagniony proźbą na piśmie podaną, pozwolił wypłynąć; wyszli, spotkali nieprzyjaciół, zgineli.

FRANCYA

Okrętów kupieckich narodu Szwedzkiego w portach Francyi zatrzymanych liczono 90. Iuż dawniey niektórym rząd nasz pozwolił wynisć na morze, z tym iedynie warunkiem, ażeby ładunek zboża dla Hiszpanów zaniósł. Teraz Napoleon rozkazał uwolnić razem wszystkie. Z tąd należałoby wnosić, że ugoda między z Mocarstwami umarzaiąca wzajemne niesnaski, albo iuż nastąpiła albo przynajmniej iest blizka; lecz nie słysheliśmy ieszcze o zaczętych negocyacyach.

Paryż 9 Sierpnia. Dziś powszechny iest odgłos w stolicy, że wielka, dawno zapowiedziana, pilnie zgotowana, oczekiwana powszechnie, narodowi Francuzkiemu pożądana wyprawa do brzegów Angielskich, która wojnę zakończyć, długą spokoyność przynieść może, w tych d. przychodzi do skutku. Dnia naznaczyć nie możemy; śmiało twierdzi nie ieden, że blizka iest przynajmniej, i koniecznie w mieś. ter. Sierpniu będzie zakończona; niektórzy przeznaczaią d. 16. narodziem Napoleona pamiętny, który uroczyscie obchodzić mamy. Lecz do tego podobieństwa nie widać; chyba że Adm. Verhuel z liczną dywizyą Batawskiej flotylli nie przechodząc do Boulogne, z Dunquerque prosto do Anglii żeglować zechce. W takim razie, daremnie naraził się na niebezpieczeństwo przeprowadzając dywizyą i.

Wyznaie albowiem w powtórnym raporcie Napoleonowi oddanym, że Admiraliowie Angielscy Keith i Douglas wszystko wykonali, co doskonałym żeglarzom powinność kazała, żeby nietylko przeszkodzić Batawom w zamierzoney drodze, ależ całą ich flotyllę zatopić mogli. Tak był natężony ogień! tak wielka natarczywość nieprzyjaciół w liczbie, okrętów wielkości, doświadczeniu swoim zaufanych. Lecz nieprzełamana Republikantów równie doświadczonych i mężnych cierpliwość i wytrwałość, odniosła nakoniec zwycięztwo pełne chwały, które pokazało zdumiałym Anglikom, czego spodziewać się powinni od całej flotylli, gdy mała iey częśćka tyle dokazała. Oddaie sprawiedliwość Verhuel odwadze nieprzyjaciół, ich szykowności, zachowanemu w bitwie porządkowi.

Będzie lądowanie, albo w domu zostanie flotylla? wie o tém dziś ieden podobno Napoleon. Sądząc z pozorów, inaczej rozumieć nie możemy, tylko że wyprawa iest nieuchronna i blizka. Trzeba koniecznie po tylu oświadczeniach i przygotowaniach, rzecz oddać losowi. Ten iesli nam posłuży, któż wyrachuje skutki szczęśliwe? w przeciwném zdarzeniu stracimy cokolwiek ludu i małych statków, których budowla nie wiele czasu i wydatku potrzebuie. Ażebyśmy zaś w iedno mieysce zebrali podobieństwa wszelkie i pobudki nakazujące rozumieć, iż flotylla wkrótce wychodzi pod żagle: sam Napoleon w Boulogne bawi, a przeyrzawszy woysko lądowe, ćwiczy pilnie w manewrach statki lekkie; pospieszył do niego Minister morski Decrés, któremu panuiący oświadczył naywyższe ukontentowanie za troskliwy pośpiech w przygotowaniu wszystkiego, co czynić i gotować kazała publiczna po-

trzeba i honor narodowy. Nawet Murat W. Admirał do Boulogne wyjechał.

Niektórzy rozumieją, że Napoleon stanie na czele wyprawy wielkiej, której podobna nie znajdzie się w dziejach naszych; wątpliwe jest doniesienie, iż wojenny Minister Berthier został ogłoszony Szefem sztabu armii Angielską zwaney.

Naostatek pisma nasze czynią uwagi następujące. Przeprowadzenie przez cieśninę Calais, nie będzie podobno trudniejsza rycerzom Francuzkim, niżeli za Ren była, Dunay, Po, Adige, góry Pirenejskie i Alpeyskie, których brzegi i wierzchołki licznym i bitnym nieprzyjacielem osadzone, gdzie iść musieli pod nieustannym i straszliwym ogniem dział niezliczonych prawie. W 17 wieku czyliż Ruyter nie zaniósł trwogę i spustoszenie do brzegów Tamizy? Czyliż Anglia od owych czasów stała się bardziej niedostępna? Co wykonał W. Ruyter, czyliż wykonać nie mogą rycerze, którym święta jest pamiątka jego? Co wykonał przy świetle słonecznym, teraz niepodobne będzie za pomocą ciemności nocnych, deszczu, mgły? W tymże 17 wieku Gwilhelm X. Orange wyprowadziwszy Batawską flotę z portów swoich, czyliż nie przeszedł cieśninę Calais, niepostrzeżony od floty Jakóba 2? niewidziany od Francuzów; którzy chcieli ratować ginącego Monarchę, i na własne nieszczęście zbyt ufającego wierności poddanych Anglików? Admirał Anson powracając z żeglugi sławnej około świata, czyliż nie trafił do oyczyny, przechodząc przez środek Francuzkiej floty, która pod Brestem krążyła? Rozumieją kraj swój niedostępnym Anglicy; wkrótce się pokaże z doświadczenia, iż miejsc ma bardzo wiele, w których bez trudności wylądować można: Potęga ich na morzu ogromna; lecz gdyby cała zebrać się mogła w jedno miejsce, jednak bynajmniej nie przeszkodzi wyjściu pod żagle floty naszej, i przybiciu do Angielskich brzegów.

Od G. Ferrand odebraliśmy urzędową wiadomość, pisaną 10 kwietnia o szczęśliwym jego powodzeniu, i nadziejach: Donosi Ministrowi morskemu, że potęga Murzynów, gdy wtargnęli do części Hiszpańskiej wyspy S. Domingo, wynosiła 18 t. zbroynych; że stolicę osady w oblężeniu trzymali d. 22, że w tym przeciągu stracili do 2 t. zabitych i ranionych; po której klęsce połączeni z mieszkańcami Hiszpańskimi Francuzi, naieźdników do odwrotu przymusili: Zaręcza śmiało zwycięzca, że piękna osada, nieposlednia z dzierżaw Monarchii, wkrótce pod panowanie Napoleona powrócić musi, oczyszczona z buntowniczego ludu. Amerykańscy kupcy zapominając na przymierza, słusność, przystoynność, i rozkazy rządu swojego, uwiedzeni nadzieją zysków, dostarczali wszystko Murzynom. Od nich Dessalines miał pieniądze, broń, działa, żywność, amunicyę. Sprowadziłem, powiada, G. Lavalette z wojskiem Francuzkim, które ztąd uszło do Hawany po kapitulacyi G. Rochambeau; z Europy otrzymałem znaczny posiłek w pieniądzech. Gdy wojska Murzyńskie ukazywać się zaczęły pod miastem, 4 t. kobiet, dzieci, starców na okrętach uprowadzić kazałem do bezpiecznego miejsca. Przybycie niespodziane do nas Adm. Mississy niewymownie przeraziło nieprzyjaciół; uciekać zaczęli paląc po drodze domy, zabijając lud bezbronny, chociaż ten do kościołów uciekał.

Z 20 poymanych niedawno fałszerzów monety, w prędkim czasie iedni śmiercią ukarani zostali, drudzy na 15. l. więzienie skazani. Pokazało się z indagacyi, że bardzo wiele złej monety robili; tey nie śmiejąc rozdawać w kraju, przez bojaźń prędkiego ukarania, wszystkie pieniądze swoje za granicę posyłałi. Winna jest oyczyna wdzięczność złoczyńcom, powiedział głośno ieden z Sędziów; prawie wszystkie louisdory fałszywe Anglikom przedali.

Zeglarz powietrzny Garnerin odprawiwszy podróż w Mediolanie szczęśliwą, pośpieszył do Rzymu. Prezentowany Oycu S. przyjęty łaskawie, oglądał swój balon, który w Paryżu puszczony d. 2 grudnia podczas koronacyi, trafił do Rzymu w 22 god.

Powiadają, że rząd odebrał pewną wiadomość od Adm. Villeneuve i Graviny, iż po bitwie stoczony pod Ferrol. Nikt nie wie co sprawili w Indyi zachod. iak przegrali, gdzie się znajdują teraz, dokąd płyną; mniej jeszcze, iakie ich są zamysły. Zgadywamy, że dziś krążą blisko brzegów Irlandzkich i Szkockich; że przyłączyła się do nich eskadra z Rochefort i Orient wysłana; że lądować wkrótce będą. Innych zdaniem, iść presto mają do cieśniny Calais, Keitha przymuszają do odwrotu, floty z Boulogne zaprowadzą do brzegów Angielskich.

Haga 17 sierpnia. G. en chef Marmont d. 8 siadł z całym sztabem w Texel na flotę do wyprawy Angielskiej przeznaczoną. Gdy wstępował na okręt Adm. De Winter, był witany 20 krotnym z dział wystrzałem. Powszechna i już ostatnia inspekcyja wojsk zabranych na statki, iakoteż statków wojennych i przewozowych, odprawi się bez wątpienia d. 16 w obecności Pensyonarza Schimmelpenninck.

Nowy Ambassador Francuzki G. Dupont przybył do naszej stolicy d. wczorayszego, i długą miał rozmowę z osobami rządowemi, której materyą bez wątpienia być musiała blizka do Anglii wyprawa; tey zacycia i skutku czekamy niecierpliwie Batawowie; gdyż od tego przedsięwzięcia zawisło nie tylko przywrócenie spokoyności, ale też los kraju naszego.

Dziś rano kompanię artylleryi konney w naszej stolicy będącą śpiesznie wysłano do Helder.

Ze Francyi przyprowadzono wiele młodzieńców nowozaciężnych na dopełnienie regimentów. Ci należec nie będą do wyprawy, oddano wszystkich 4 batalionom w obozie pod Zeyst pozostałym.

Obywatele przygórka dobrej nadziei znaczną sumę darowali mieszkańcom Hollandyi półn. mianowicie rybakom, przez wojnę zniszczonym. Pensyonarz G. Gubernatorem Batawii i wszystkich osad R. P. w Indyi wschod. wyznaczył obyw. Grosveld.

Z Flandryjskich i dawney Picardyi portów odbieramy wiadomość, że Francuzi bardzo śpiesznie zabierać poczełi na flotyllę żołnierza swojego, działa, konie, żywność, amunicyę; co zdaie się zwiastować wyprawę już blizką.

WŁOCHY.

Mediolan 2 Sierpnia. Napoleon rozkazał, ażeby oddat komendant Mantuańskiej twierdzy, gdzie załoga prawie cała jest złożona z Francuzkich żołnierzy, samemu tylko najwyższemu komendantowi armii jego we Włoszech podlegał.

Parma, Placencya, i Guastalla nie są jeszcze wcielone do Monarchii Francuzkiej; lecz ponieważ należą do 28 dywizyi wojskowej, takie urządzenie zdaie się pokazywać, iaki los będzie kraju.

Z Placencyi do Sestri drogę wielką i wygodną robić kazano, która ma być dokończona w r. 1809.

W departamentach Po, Doire, Sesia, Stura, Marengo, Genua, Montenotte, Appenin, iakoteż w Parmie i Placencyi, od 20 Września r. ter. sol przedawać kazano na zysk skarbowy, i tabakę. Wybrani do tey posługi urzędnicy wyżsi w liczbie 7, pensye mają wyznaczone od 24 do 12 t. fr. Jeżeli wniosą do skarbu 6 mill. tylko, nic nadto nie wezmą; lecz jeżeli przedadzą soli i tabaki za 7 mill. od przewyżki dostanie się im procentów 5; jeżeli 8 mill. odbiorą procentów 10, jeżeli więcej nad 8 mill. mieć będą dla siebie do podziału procentów 20. Nadzieją powiększenia zysku własnego chciał rząd zachęcić poborców do pomnożenia dochodów skarbowych. Magazyny soli i tabaki założyć kazano w Turinie, Alexandryi, Genui, Parmie.

Na wydatki tegoroczne Królestwa Włoskiego, nie 88 mill. lirów, lecz 100 mill. przeznaczono. Z tey summy, półowa idzie na wojsko narodowe, część czwarta na utrzymanie żołnierza Francuzkiego, reszta na listę cywilną, interessa zagran. departament wewnętrzny, pensye duchownych, akademie i szkoły.

RZESZANIEMIECKA.

Auszpurg 9 Sierpnia. Niedawno zmarły w mieście naszym złotnik Klaucke, odkazał testamentem cały swój majątek bardzo wielki tuteyszemu Ewangelików instytutowi ubogich, w którym dotychczas 50 dziatek płci oboiey brało wychowanie; teraz fundusz pomnożony jest do 550 t. zł. ryń. Nadto Klaucke zapisał 60 t. zł. ryń. od których procent iść powinien na podwyższenie pensyi duchownym przy kościele Ewangelickim. Na Gimnazjum S. Anny darował 30 t. inne summy tey równe lub mniejsze, innym instytutom ubogich lub edukacyinym.

Z Berne jest wiadomość, że Seym Szwajcarski zakończył się w d. prawem przepisany. Cały przeciąg obrad swoich poświęcili Deputowani domowym interessom, nie było wzmianki o publicznych. Dziś Syndykat umarza spory zachodzące pomiędzy Cantonami.